

Etisvilyje yra šventovė, skirta 1447 m. įvykusiam eucharistiniam stebuklui atminti. Anai Vogtli, šėtoniškos sektos narei, iš parapijos bažnyčios pavyko pavogti dėžutę su didele Ostija. Ostija buvo rasta netoli tvoros, tarp dilgėlių krūmų, aukštai pakilusi ir apsupta ryškios šviesos. 7 jos dalys buvo susijungusios ir sudarė gėlės formą. Daugelis popiežių šios šventovės lankytojams suteikė atlaidus. Džiaugsmo (Laetare) sekmadienį čia vyksta Didžioji stebuklo koplyčios šventė, trunkanti tris dienas.

Paveikslas, vaizduojantis Etisvilio stebuklą, Hierono muziejus, Paray-le-Monial

Altoriaus dalies detalė, kurioje pavaizduoti stebuklo etapai

Etisvilio šventovė

Stebuklo relikvija

Šventovės interjeras

Altoriaus dalis, ant kurios pavaizduotos stebuklo scenos

Svarbiausias dokumentas, kuriame aprašomas stebuklas, yra Teisingumo protokolas. Jį 1447 m. liepos 16 d. surašė Burono lordas Hermanas fon Rusegas. Jo vertimas skamba taip: „1447 m. gegužės 23 d., trečiadienį, iš Etisvilio parapijos bažnyčios buvo pavogtas Švenčiausiasis Sakramentas. Netrukus po to jį rado Margaret Schulmeister, jauna kiauliaganė mergina. Jis buvo netoli parapijos bažnyčios, prie pat tvoros, numestas ant žemės tarp dilgėlių. Švenčiausiasis Sakramentas atrodė kaip ryški gėlė.“ Po kruopštaus tyrimo policija suėmė jauną moterį, Anną Vogtli iš Bišofingeno, kuri netrukus viską prisipažino: „Įkišusi ranką pro siaurus geležinius vartelius, pagriebiau didelę Ostiją. Vos tik nuėjau už kapinių sienos, Švenčiausiasis

Sakramentas pasidarė toks sunkus, kad nebegalėjau jo panešti. Negalėdama nei eiti pirmyn, nei grįžti atgal, atsikračiau Ostijos, numesdama ją netoli tvoros, į dilgėles.“

Šventąją Ostiją aptiko

kiaulių ganytoja panelė Margaret Schulmeister. Ji teigė: „Kai su savo kiaulėmis priėjau netoli tos vietos, kur buvo įmestas Švenčiausiasis Sakramentas, mano gyvuliai nenorėjo eiti toliau. Paprašiau dviejų vyrų, kurie važiuavo pro šalį su arkliais, pagalbos. Jie žolėje pamatė pavogtą Ostiją, padalytą į septynias dalis. Šešios iš jų sudarė gėlę, panašią į rožę, ir jas buvo nušvietusi stipri šviesa.“ Apie tai buvo pranešta vietinės parapijos kunigui. Jis iš karto su parapijiečiais nuvyko ten, kad

paimtų Ostiją ir atgabentų ją atgal į bažnyčią. Kunigas paėmė šešias dalis, tačiau, kai norėjo paimti pagrindinę, centrinę, ši visų akivaizdoje prilipo prie žemės. Tai palaikyta ženklų ir toje vietoje, kur dingo Ostija, buvo nuspręsta pastatyti koplyčią. Šešios jos dalys buvo saugomos Etisvilio bažnyčioje ir tapo kaimo gyventojų bei užsieniečių didelės pagarbos objektu. Dievas ten padarė daug stebuklų. 1448 m. gruodžio 28 d., praėjus pusantrų metų po įvykių, koplyčia ir altorius buvo pašventinti.

Eucharistijos stebuklas

ETISVILYJE

ŠVEICARIJA, 1447 M.

